



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

Post Sacrificium. Gratiarum actio & affectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

lumen & sapientiam cœlestem postula.

VII. Aliàs denique velut mendicus quispiam, aut ipsa potius indigentia, imperfectio, injustitia, aut malitia, coram exhausta Dei Bonitate, Opulencia, Perfectione, Justitia ac Beneficentia versare, rogans ut omnibus bonis cœlestibus affatim diteris.

POST SACRIFICIUM.

Gratiarum actio & affectus.

I. Ad Infinitatem Dei.

DIE DOMINICO.

I. **G**Ratias ago immortales, Deus magne & infinite, quòd Majestas tua immensa me terræ vermiculum, ex ineffabili charitate, visitare dignata sit: utinam dignationem tantam dignis affectibus, Charitatem tantam summè perfectis, gratiisque obsequiis compensare valerem: cum verò id vires meas superet, defectum meum Bonitas tua suppleat.

Credo in te, Domine, quia tu es *suprema Veritas* :

Spero in te, Domine, quia tu es *suprema Fidelitas* :

Diligo te, Domine, quia tu es *suprema Bonitas* :

Adoro

Adoro te, Domine, quia tu es suprema Majestas:

Benedico te, Domine, quia tu es summa Liberalitas:

Resigno me tibi, Domine, quia tu es suprema Æquitas:

Miserere mei, Domine, quia tu es summa Benignitas:

II. Amo te, Deus meus, ex toto corde meo, & ex tota fortitudine mea: exultatio in te, ac stupore plenus in laudes tuæ

infinite Divinitatis mihi intimè præsentis erumpo. Quia tu es summa essentia &

summa vita: summa ratio & summa salus: Ah vivifica & salva me. Laudo te, revereor

te, concupisco te, quia tu es summa justitia, summa sapientia, summa magnitudo,

summa pulchritudo. Ah! trahere me post te. Glorifico te, suspiro te, & conjungo

me tibi, quia tu es summa immortalitas, summa incorruptibilitas, summa æternitas,

summa potestas, summa unitas, summa & incomprehensa Majestas, summa

& infinita Bonitas. Ah! horum omnium me imaginem tuam quodammodo participem redde.

III. Gau-

III. Gaudeo, mi Deus, de infinita magnitudine & perfectione tua. Gratulor tibi de omnibus bonis tuis, & attributis infinitis. Æstimo te, & omnibus mundi, cœliq; thesauris ac deliciis infinitè te præfero. Vilescunt mihi comparatione tui omnia transitoria; omnis mundi gloria, omnis voluptas & opulencia, non est, nisi somnium, umbra, nihil, respectu gaudii, gloriæ & opum, quæ in te possideo. Desidero omnes corporis animæque vires, ac facultates meas ad gloriam tuam propagandam impendere. Opto animitus omnes fideles & infideles, iusti & peccatores, æternitatis tuæ immensitatem cognoscant, & infinitudinem Majestatis tuæ adorent. Cupio medullitus, ut mundus universus Potentiam, Sapientiam, Bonitatem, Dominatum, Justitiam, Misericordiam; Providentiam & Gloriam tuam timeat, amet, colat, laudet & benedicat in omne ævum. Amen.

Hymnus.

BEati qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te. *psal. 86.* dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus

us Dominus Deus, omnipotens, qui
 rat, qui est, & qui venturus est.

Benedicta sit sancta & individua Tri-
 nitas, unus Deus: & laudabilis & glorio-
 sus & superexaltatus in secula.

Benedictus sit Pater in sua Potentia; &
 laudabilis & gloriosus & superexaltatus
 in secula.

Benedictus sit Filius in sua Sapientia;
 & laudabilis & gloriosus & superexalta-
 tus in secula.

Benedictus sit Spiritus Sanctus in sua
 bonitate; & laudabilis & gloriosus &
 superexaltatus in secula.

Benedictus sit Deus in Donis suis, &
 sanctus in omnibus operibus suis; & lau-
 dabilis & gloriosus & superexaltatus in
 secula.

Benedictus sit Deus in cælo & inter-
 ra, in Angelis & Hominibus: atque in
 omnibus Beatis ac Sanctis Paradisi; &
 laudabilis & gloriosus & superexaltatus
 in secula.

Benedictus Deus in Sanctissimo Altaris
 Sacramento, in omnibus mundi templis
 & laudabilis & gloriosus & super-
 exaltatus in secula.

Q

Con-

Confitemini Domino, quoniam in se-
culum misericordia ejus; & laudabilis &
gloriosus & superexaltatus in secula.

Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto,
&c.

II. Affectus ad Immensitatem Dei.

FERIA II.

I. **O** Deus immense! qui per immensi-
tatem tuam es in omnibus creatis;
sed nunc peculiari ratione es intra me in
augustissimo Sacramento; quâ felicitate
me beas? quo thesauro me ditas? ô ulti-
mum Bonum meum! ô summum Bonum
meum! ô adæquatum Bonum meum! quas
gratias agam? quæ dona pro tanta digna-
tione & beneficentia rependam? suscipe
quidquid sum & valeo, O Divina Immen-
sitas, tu in me manes & ego in te: sum e-
nim in te velut in sede, fundo ac basi me
capiente, sustentante, conservante, & uni-
dique ambiente: quàm securus vivere va-
leo! Ego sum in te velut pupilla in oculo,
aut velut infans in matris utero, cui illa est
domus, lectica, murus, alimentum & om-
nia: quàm lætus & quietus esse debeo!
Tu enim, mi Deus, es domus mea, in
qua

qua vivo, operor, semper commoror, &
nunquam exire valeo: tu es lectus meus
in quo requiesco, extra quem requiem
nullam invenio: tu es lectica mea, quâ
gestor, quocunque mihi est eundum:
tu es murus meus semper me circumdans
& protegens, sine quo securitatem non
habeo. Laudetur sine fine tua erga me
pius quàm paterna & materna Providen-
tia. O Deus magnè & mirabilis, concede
mihi, ut nunquam te offendam & ingra-
tum me exhibeam; sed semper gestem te
intra te per cognitionem, & amorem,
agnoscens bonum, quo me afficis, & a-
mens ob amorem quo me prosequeris.
Intra tuam bonitatem, transforma me
in te: vivo intra tuam charitatem, eâ-
dem me inflamma: intra omnipotentiam
tuam ambulo, illâ me, quæso, adjuva:
quod siquidem totus sum intra te, transfor-
ma me totum in te, ut non amplius mihi,
sed tibi totus vivam in æternum.

¶ Incomprehensibilis Immensitas
tuorum me! ego non solùm existo in te, &
ambulo in tua immensitate, uti pisciculus
in immenso mari; verùm etiam tu in me

Q 2

exi-

existis, ceu conditor & conservator; nunc autem per sacram Synaxin singulari ratione es in me, velut Sol in cœlo, ut me illumines; velut oculus in capite, ut me dirigas; velut cor in pectore, ut me vegetes; velut gemma in annulo, ut me exornes; velut Rex in throno, ut me gubernes; velut Paterfamilias in domo, ut mihi provideas. O quàm gaudeo, quòd tantum thesaurum habeam intra me! quàm exulto, quòd habeam in me Patrem, Filium & Spiritum sanctum, cum corpore & anima mei Salvatoris, omnibusque divitiis ejus, quas in me propensissimâ voluntate cupit effundere! Fac me, obsecro, idoneum ad excipiendum, & statim implebitur splendoribus anima mea, totaque illuminabitur, ut cognoscat te; dirigetur ut non erret à te; vegetabitur, ut crescat in te; exornabitur, ut delectet te; gubernabitur, ut serviat tibi; providebitur, ut ei desit nihil.

III. O Deus magne, non magnitudine molis, quæ competit corporibus, sed magnitudine virtutis, quæ omnes excedit spiritus / exsere in me immensam virtu-

tem tuam & miserere mei : miser sum,
 sed habeo intra me immensum Bonum,
 quod me beare potest, & in ærore abster-
 so, & omnibus bonis cœlestibus satiare:
 ah! reple me! in tenebris versor; sed ha-
 beo intra me infinitam lucem, quæ me co-
 piofissimè valet illustrare. Ah! tenebras
 meas discute! frigore & languore torpeo,
 sed intra me vivit ignis infinitus & ardor
 immensus, qui me beatissimè valet accen-
 dere: ô flagrem penitus! tristitiâ obruor,
 sed in me latet gaudium verum, & pela-
 gus lætitiæ immensum, in quod aliquan-
 do totus intrabo: ô quàm id desidero!
 Denique paupertate premor; sed regnum
 Dei est intra me; id est omnis boni, omnis
 pulchri, omnis delectabilis, & desidera-
 bilis plenitudo, parata se in me transfun-
 dere, & sui participem reddere, ô fiat!
 fiat!

III. *Affectus ad Immutabilitatem Dei.*

FERIA III.

O Deus immutabilis! apud te non
 est transmutatio, nec vicissitudi-
 nis obumbratio; quia semper idem ipse es
 & permanes, & anni tui non deficient.

Q 3

Apud

Apud te rerum omnium instabilium stant
causæ; & rerum omnium mutabilium im-
mutabiles manent origines. Tu immuta-
bilis es, mutans omnia; nunquam novus,
nunquam vetus, innovans omnia: sem-
per agens, semper quietus, movens & te-
gens universa. *S. August.* At ego è contra,
quàm instabilis & variabilis sum; omni
vento & aurâ inconstantior? quare accu-
ro ad te, arctissimè circumplector te, ut
à te sustentem & fulciam. O æterna Immu-
tabilitas! ah! firma me in te, move me ad
te, innova me, & rege me per te, ut in
omni bono stabilis & immutabilis con-
sistam.

II. O Domine jam habeo te mihi inti-
mè præsentem, qui es firmamentum me-
um & refugium meum: jam possideo te,
qui es totum & omne bonum meum: gau-
deo te tibi ipsi infinitè sufficientem esse,
atque ex omnibus creatis Angelis & Ho-
minibus internè nihil tibi advenire; om-
nibus demptis, nihil decedere; imò mi-
nùs, quàm si totius mundi Monarchæ ru-
sticana periret casula. Da mihi, obsecro,
ut nulli innitar creato, neque eo obtento,
exul.

exultem, neque amisso contrister; verbo,
nulli adhæream & insistam nisi tibi: qui
enim adhæret labili, cadet cum labili, qui
adhæret tibi firmabitur in ævum.

III. Quare ô primæva & increata Dei
Immutabilitas! omnis stabilitatis & im-
mutabilitatis origo & causa: da ut ad te
ascendam; tibi inhiem, tibi affigat; ut
semper solidus & firmus consistam. Da
ut transcendam maris hujus fluctus, &
mundi turbines transvolem; nihil me mo-
veant illecebrosæ voluptates, opes, digni-
tates, honores, quæ in momento transi-
eant. Non me terreant, pauperies, mor-
bi, æumnæ, persecutiones, quæ in morte
siniuntur. Da ut in cælo semper habitem,
in te vivam, in te commorer; ut ibi fixus,
imperturbatusque conquiescam. Ibi su-
pra omnium mutabilium sphaeras, supra
toni, solisque vias elevatus, ex alto despi-
ciam hoc terræ punctum, & vana homi-
num studia, vanos labores, amores, hono-
res quasi puerorum crepundia, videam &
videam. O fiat! fiat! *Lessius.*

Q4

IV. Affe-

IV. *Affectus ad Aeternitatem Dei.*

FERIA IV.

I. **O** Deus abscondite ! Deus æterne ! qui modò ad me pauperculum & brevis ævi mortalem te demittere dignatus es ; unde mihi tanta dignatio ? Tu es æternum bonum meum, æternum principium, & finis æternus ; principium sine principio, & finis sine fine : quanto igitur amore & æstimatione dignus es ? Si enim bonum diuturnius, magis est amabile, & bonum centum annorum, unius horæ bono est præferendum ; quantopere te amare & æstimare debeo, ô æternum bonum meum ? Æstimo te infinitè pluris, quàm creata omnia, quæ, tui intuitu, minùs quàm stipula aut festuca sunt reputanda. Amo te, Deus meus, atq; omnium Hominum & Angelorum amorem complecti desidero : unicéque doleo, vel momentum vitæ meæ sine dilectione tui effluxisse.

II. Quidquid in te est, Deus immortalis, prorsus æternum est. *Æterna est vita tua: Vivo ego in æternum, dicit ipse, Deut. 22. Dabit & ego per te in æternum vivam;*

&

& nunquam morte culpæ & pœnæ mor-
tiar.

Regnum tuum est æternum : nam *re-
gni tui non erit finis*. Lucæ I. O adve-
niet, mediante hoc sacro epulo, in me
regnum tuum : exulet verò regnum mun-
di, regnum carnis & diaboli in æternum.

Omnipotentia tua est æterna : nam *Po-
testas tua usque in æternum*. Dan. 6. Ah!
protege me, defende me, conserva me,
guberna me, ac tandem salva me, & sal-
vus ero in æternum.

Sapientia tua & Bonitas tua est æterna:
nam *Sapientia tue non est numerus, &
Bonitatis infinitus est thesaurus*: Tutis
& vis ad salutem & perfectionis apicem
me deducere : rege ergo me, & deduc me
in semitis mandatorum tuorum; & in viis
iustitiæ sic curram, ut comprehendam.

Iustitia tua æterna est : nam *Iustitia
tua iustitia in æternum*. Psal. 142. *manens
in seculum seculi*. Psalm. III. Non intres
in iudicium cum servo tuo, quando etiam
iustitias meas iudicabis.

Misericordia tua est æterna : *Quoniam
in æternum misericordia eius*. Psal. 135.

Q s

Ah!

Ah! miserere mei semper & parce; præfer-
tim, cum veneris iudicare, noli me con-
demnare. *Ego enim sicut oliva fructifera
in Domo Dei, speravi in misericordia Dei
in æternum & in seculum seculi.* Psal. 92.

Denique, mi Deus, Pulchritudo tua,
Liberalitas tua, Sanctitas, Amabilitas,
Perfectio & omnia quæ in te sunt, æterna
sunt: nam; *Priusquam montes fierent, aut
formaretur terra & orbis, à seculo & usque
in seculum tu es Deus.* Psal. 89. 2. Recrea
me, satia me, dita me, & perficeme, ut
unicè tibi placeam, & perfectiones ac mi-
sericordias tuas in æternum decantem.

III. O divina Æternitas! tu semper
menti meæ obverseris: tu semper altè cor-
di meo infixæ hæreas: tu omnium actio-
num mearum sis regula: tu omnia terrena
mihi in contemptum vertas: tu sis mihi
in omni afflictione solatium; in omni tenta-
tione præsidium; in omni prosperitate
monitorium & frænum: tu sis scopus a-
moris mei, toto vitæ hujus fugacis tem-
pore. O quàm doleo! quod tam serò te
cognovetim, tam serò te amaverim, ô
beata Æternitas! ô quàm doleo tot vitæ
meæ

meæ horas, dies, menses, annos absque
 tui amore esse elapsos. Tu ab æterno ama-
 sti me; ego non redamavi, sed offendi te.
 Ah! da mihi saltem, ô Increata Æternitas!
 ut quod reliquum est vitæ meæ brevis, &
 instar puncti evanescit, id totum in amo-
 re tui impendam. Da ut modò incipiam
 clarius cognoscere, ferventiùs amare, &
 laudare te in tempore, quo, illud postea
 perfectiùs continuem in æternitate. Amē.

V. Affectus ad Omnipotentiam Dei.

FERIA V.

I. Fides.

O Potentissime Deus! Pater, Fili, &
 Spiritus sancte, qui me hominem
 fragilem invisere, & intimè mihi appro-
 pinquare in Sacramento dignatus es: ex-
 cita me, roborame, ut in affectus præsen-
 tiæ tuæ non indignos prorumpam. Credo
 incomprehensibile in Deitate unitatis &
 Trinitatis sanctissimæ mysterium. Credo
 in te Deum Patrem omnipotentem; & in
 Jesum Christum Filium tuum omni-
 potentem; & in Spiritum sanctum pariter
 omnipotentem. Credo omnia admiran-
 da & prorsus stupenda opera, quæ omni-
 potentia

Q 6

potentia tua tam in veteri, quàm in nova
Lege patravit, indiésque patrat, præle-
tim in hoc ineffabili fidei mysterio, & in-
explicabilis amoris Sacramento. O si Gen-
tiles, Judæi & Hæretici omnes idem vi-
vacissimè mecum crederent!

II. *Spes.*

IN hac Omnipotentia tua, mi Deus, om-
nem spem meam & fiduciam singularem
repono: cum enim tu omnia possis, nihil-
que tibi sit impossibile: spero omnipoten-
tiam tuam in omnibus necessitatibus me-
is certò mihi adfuturam. Confido Ean-
dem, mihi peccatorum remissionem, pec-
narum indulgentiam, amorem tui eximi-
um, gratiam efficacem, perseverantiam
finale, omnia que media ad salutem æ-
ternam necessaria aut opportuna, libera-
liter concessuram. Hâc omnipotentia fret-
tus, si consurgant adversum me castra non
timebit cor meum; & si insurgat in me
prælium, in hoc ego sperabo: hostiumque
visibilium & invisibilium cuneos pene-
trabo securus: *quoniam tu es protector
meus & liberator meus: adjutor meus &
redemptor meus: illuminatio mea & salus
mea, quem timebo?*

III. *Hu-*

III. *Humilitas.*

Cum verò Apostolus tuus monuerit:
Humiliamini sub potenti manu Dei,
ut exaltet vos in tempore visitationis. I.
 Petri 5. Ego terræ vermiculus, coram te
 Deo omnipotente, animam meam humi-
 lio, totusque ante thronum Majestatis tuæ
 prostratus ac pavimento adhærens te ad-
 oro, meq; & omnia mea tibi submitto. Ag-
 nosco infirmitatem, & fragilitatem meã
 omnimodam, nihil sine te valentem: re-
 vereor potestatem tuam summo jure de
 me pro arbitrio disponentem: ecce in ma-
 nibus tuis, tempora mea & omnia alia.

IV. *Timor.*

Tremo etiam coram te, potentissime
 Deus, atque expavescō, dum stupen-
 da opera tua considero, quæ usque modò
 operaris in cælo & in terra: præsertim in
 sacrosancta Eucharistia: ad quam corde
 immundo accedere, aut sine debita præ-
 paratione appropinquare, quis mortaliũ
 non perhorrescat? Non timeo, nec tam
 terreor ab his, qui solum corpus occidunt,
 & post hæc non habent amplius, quod
 faciant: sed valde, instar filii reverentissimi

& amantissimi, timeote te, Deus omnipotens, qui postquam occideris, potestatem habes corpus & animam mittendi in gehennam; & in ipso peccati momento cum fulmine & tonitru, sicut Luciferum, deturbandi in infernum; ita ut nemo ququam de manu tua possit eruere. Quàm terribilia sunt opera tua Domine!

V. Charitas.

Sed & quàm amabilia! exstimulat enim me ad amandum, quoque te, omnipotentia tua, quæ creavit me, conservavit me, dotavit & ditavit me omnibus bonis & donis tuis. Si igitur in Parentes & Benefactores tanto feror amore; in te Creatorem meum & Benefactorem summum quanto amore rapiar? si auxiliares & adjuutores diligo: te non complectar arctius, à quo in omnibus cogitationibus, verbis & actionibus jutor & dependeo plus quàm umbra à corpore? O Deus omnipotens diligo te super omnia, & milles amplius diligere te desidero: sed cum sine te, nihil possim facere, tua me juvet omnipotentia, ut tenerrimè amem te hîc, & ibi in Patria in sempiterna secula. Amè.

VI. Aff.

VI. *Affectus ad Sapientiam Dei.*

FERIA VI.

I. **O** *Altitudo divitiarum Sapientia
& Scientia Dei! quàm incompre-
hensibilia sunt iudicia eius, & investiga-
biles via eius!* Rom. II. Ita attonitus
miratur Apostolus, in tertiam cœlum ra-
pius: & quomodo non caligabunt ad tan-
tam Sapientiæ lucem, oculi tenebris assue-
ti homuncionis? Videmus tamen non-
nulla veluti per speculum in ænigmate, &
per ea quæ condita sunt, ad Conditoris
notitiam ascendimus. Quantopere enim
ô sublimissima Dei Sapientia effulges in
rebus creatis & operibus naturalibus, quæ
omnia in numero, pondere & mensura
disponis; omnesque illorum partes, officia,
inclinationes, perfectiones, & facul-
tates ordinas; totumque universum stu-
pendâ ad eò Harmoniâ & concordî dis-
cordiâ sapientissimè distribuis, temperas
& gubernas. Dispone, obsecro, res ani-
mæ meæ; ideo enim ad me venire digna-
tus es: auge in ea numerum bonorum o-
perum, pondus ferventium affectionum,
&

& mensuram tuarum gratiarum: mihiq;
concede mensuram confertam, coagua-
tam & supereffluentem, hinc gratia, ibi glo-
ria, ut in æternum, cum amoris pondere,
sine numero, & sine mensura te diligam.

II. O Altissima Dei Sapiencia! quam
deinde admirabiles sunt aduentiones
tuæ in operibus supernaturalibus gratia;
in Redemptione, Incarnatione, aliisq; in-
numeris ac præsertim in Sanctissimo Eu-
charistiæ Sacramento, quod inuenisti, ut
Electos tuos, à peccatis vitiisque eruas, &
ad culmen virtutum promoveas. O infi-
nita Sapiencia! tu nosti mille vias & mo-
dos ut fines tuos assequaris, ad me eripien-
dum à malis, & ad ditandum bonis gratia
& gloria, quæ mihi desideras. Eripe me de
laqueo venantium, de potestate tenebra-
rum, è vinculis peccatorum & passionum
mearum; ego enim omnem fiduciam in te
colloco, sicut in his, ita & in omnibus aliis,
etiam quæ aliàs desperata videntur: ubi
enim ego nullum remedium inuenio, Sa-
piencia tua reperit innumera. Concede
mihi, ut inueniam modos amore tui me
mortificandi, virtutes statui meo tam sub-
limi

tibi conformes exercendi; ipsamq; perfectionis præcellæ metam attingendi. Amē.

III. O Deus magne consilio, & incomprehensibilis cogitatu! quis cognoscet occulta Sapientiæ tuæ, nisi tu ei manifestaveris? Quàm mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & supra me elevata, & non potero ad eam ascendere: ecce enim, Domine, tu omnia nosti, quæ in me latent: tu dinumerasti non tantum omnes gressus meos, & capitis mei capillos; verum etiam omnes annos, dies, horas & momenta vitæ meæ: tu dinumerasti omnes imaginationes & cogitationes, omnes locutiones & actiones, omnia desideria, proposita, consilia, studia, opera bona, mala, adiphora, præterita, præsentia & futura. Ac proinde metuo & erubesco, Domine, ob commissa tot per culpam meam mala: lætor & gaudeo ob tot per gratiam tuam peracta bona. O si notum mihi faceres finem meum, mihi incognitum, tibi perspectum, ut ferventiùs tibi servirem; & tempus breve quod reliquum est, fructuosius impenderem! Quàm cautè mihi deinceps ambulandum est coram Sapiencia tua;

tua;

tua, omnia spectante & sciente! Quam sollicitè observandi oculi illi, qui lucidiores super solem, considerant omnes vias hominum!

O Inscrutabilis Dei mei Sapiencia! dum te considero, ac summam ignorantiam meam tecum compono: confundor, deprimor & submitto me, cum Vate Regio dicens; *Vt jumentum factus sum apud te.* Psal. 72. Et cum Jeremia protestans: *A. a Domine Deus nescio loqui, quia puer ego sum.* c. 1. Sed da mihi intellectum & scrutabor mirabilia tua: da mihi lumen, ut videam, & cognoscam te, sicut & cognitus sum. Da mihi Sapienciæ tuæ radium, ut noverim me, noverim te; oderim me, diligam te; ut terrena cuncta fastidiam & cœlestia sola desiderem.

O Fons Sapienciæ, Verbum Dei in excelsis! Si artes raras & industrias, si inventiones & scientias diligo; quanto magis omnis artis, Sapienciæ & scientiæ fontem inexhaustum diligere debeo? Si libenter colloquor & conversor cum viris ingenio & omni doctrinâ præstantibus; quanto libentius cum omnis ingenii & doctrinæ

Lar-

largitore; cuius verba corda accendunt, & illuminant, mihi colloquendū & conuersandum erit? O amabilissima Numinis Sapientia, gaudeo, quod infinitè sis major, quàm vel Seraphini vel Cherubini comprehendere valeant. Hoc unum obsecro, per amorem illū infinitum, quo ad me indignum venisti, da ut defectum cognitionis, amoris excessu suppleam: ex toto corde te diligam; tibi fidelissimè seruiam, & ad clarā tuam visionem indefinenter suspirem. Amen

VII. Affectus ad Bonitatem Dei.

SABBATHO.

QUàm dives jam es, Anima mea; habes enim & possides, unum, verum & summum Bonum; imò solum & omne Bonum: quàm igitur felix, quàm beata es! gaude, exulta, jubila, tantūque Bonum, quā decet, ratione tracta. O Deus meus! tu es *omne Bonum naturale*, omne perfectum, cui nihil deest, quod naturæ diuinae perfectio exigit: tu enim es infinita & perfecta pulchritudo, dulcedo, lætitia, opulencia, gloria, Majestas: tu es infinita, & omni ex parte perfecta, Potentia, Sapientia & Bonitas. Atque hæ perfectiones omnes jam sese mihi infuderunt: quantopere

igitur gaudere & exultare, iisque frui de-
 beo? Si enim creata pulchritudo, dulcedo,
 gloria, quæ umbra tantum est, ita cor me-
 um trahit; quantopere infinitæ bonitatis,
 pulchritudinis, ac dulcedinis abyssus me
 rapiet? O stultitia cordis mei! qui bonita-
 tis guttam, in homine, nummo, aliâve re
 creatâ plus amavi, quàm immensum om-
 nis bonitatis oceanum. Amo nunc, te De-
 us meus, super omnia, & si fieri posset,
 perfectissimo, imò infinito amore te com-
 plecti desidero.

II. Præterea tu, mi Deus, es quoque
omne Bonum morale, id est, omnis iustitia,
 puritas, sanctitas. Unde ergo hoc mihi, ut
 ad me peccatorem immundum descen-
 das? nisi ut me puritatis & sanctitatis tuæ
 participem efficias. O Sanctitas & puri-
 tas substantialis! quæ peccatum velut uni-
 cè tibi contrarium, odio infinito prose-
 queris, pœnâ infinitâ plectis, bono infini-
 to privas: da ut illud velut capitalem ho-
 stem tuum summè semper oderim; ne tibi
 in æternum displiceam. O Radix omnis
 perfectionis, omnes imperfectiones meas
 erade! O exemplar omnis virtutis, da ut
 ad

ad te semper respiciam. O Regula omnis
 puritatis, da ut ad te semper dirigar! O
 Lex æterna sanctitatis, da ut tibi in om-
 nibus conformer! O Finis omnis justitiæ,
 da ut ad te in omnibus tendam, tibi con-
 ingar, tuique particeps evadam: sicut e-
 nim rebus terrenis mixtus, & luto creatu-
 rum junctus coinquinor, ita tibi, rebûsq;
 celestibus conjunctus, purificor & san-
 ctificor. Tu es Dominus virtutum, virtu-
 tes omnes cum excellentia infinita possi-
 dens: ah! miserere mei, qui tot annorum
 spatio, quo tibi servio, nec unicam perfe-
 ctè assecutus sum. O Infinita Justitia, me
 injustum justitiâ imbue! O infinita Pru-
 dentia, me imprudentem illumina! O in-
 finita Temperantia, me intemperantem
 tui participem redde! O infinita Fortitu-
 do, me debilem corrobora! O infinita
 Charitas, Misericordia, Mansuetudo, Cle-
 mentia, Liberalitas, omnibus hisce virtu-
 tum ornamentis me condecora, ut singu-
 larem in me complacentiam semper re-
 perias.

III. Denique, Deus Optime, Maxime,
 tu es *omne Bonum communicativum*, &
 diffu-

diffusivum tui. Ipsa Beneficentia, quæ re-
bus omnibus perfectiones convenientes
adeò profusè communicas. Mihi in pri-
mis servorum tuorum minimo, & minimè
merito, quàm largam liberalemque te ex-
hibes? tua enim Benignitas non contenta
fuit largiendo mihi cum elementis esse,
cum plantis vivere, cum animantibus sen-
tire, cum Angelis intelligere; sed insuper
adjecit dona supernaturalis gratiæ, & suo
tempore, ut spero concedet præmia glo-
riæ; in quorum pignus modò tribuisti Pa-
nem Angelorum. O quid reddam Bene-
ficentiæ tantæ? quas grates tantæ Libera-
litati referam? Ecce Domine, cum nihil
nobiliùs, nihil præstantiùs reperiam; quod
rependam, quàm cordis mei amorem; di-
ligam te, ô Bonitas! ex toto corde meo;
ob naturam corpoream, quam mihi de-
disti: diligam te ex tota anima mea, ob
donatam mihi vitam, quâ per illam fruor:
diligam te ex omnibus viribus meis, ob
communicatos mihi sensus & potentias,
quibus utor: diligam te ex tota mente
mea ob inditum mihi spiritum & intel-
lectum, quo te cognosco: diligam te de-
nique

que extota fortitudine mea, ob præsti-
 ta mihi dona gratiæ, & futura præmia glo-
 riæ; ob unionem hypostaticam cum Hu-
 manitate, ob communicationem Divini-
 tatis & Humanitatis sub specierum sacra-
 rum velamine. O Virtus Corporis &
 Sanguinis Domini operare hæc in me!
 O efficacia Divinitatis in Sacramento la-
 tentis, perfice me, ut perfecti timè diligam
 te: *Non enim contingit aliquem perfici,*
perfectiõne hierarchicâ, nisi per Divinis-
simam Eucharistiam. S. Dionys. de cœ-
 lest. Hier. c. 3.

Monitum I.

Ne verò ingratum te pro tanto Com-
munionis sacra beneficio exhibeas, pro quo
eternitate sufficientes gratias referre
nequis, beneficii hujus magnitudinem sæ-
pius per diem in memoriam revoca; jam
gratias age Deo Patri, quod Filium suum
unigenitum tibi concesserit: jam Filio,
quod te visitare dignatus sit: jam Spiritui
Santo, quod donis suis te repleverit. Toto
quoque die animum non nimium ad exte-
riora effunde, sed subinde recollige: ocu-
los custodi, qui Christum speciebus sacra-
men-

mentalibus tectum conspexerunt; manus
qua elevarunt; linguam qua velut patena
sacra eum sustinuit, os quod eum sumpsit,
cor quod suscepit. Atq; hac denuo bona
erit ad insequentem Communionem pra-
paratio.

Monitum II.

Optimum verò erit, si sequens adjun-
xeris & observaveris septenarium. 1. Om-
ne peccatum etiam minimum deliberatè
& voluntarium cave. 2. Memoriam à
creaturis abstrahere; de necessariis congruo
loco & tempore cum spiritus libertate co-
gita. 3. Sensus à vanitate & curiositate
custodi. 4. Corpus in simplicitate, sobrie-
tate, & castitate conserva. 5. Noxias fa-
miliaritates, adhesiones ad loca, officia
aliave abjice. 6. Super operata tua, ne la-
baris, sollicitè advigila. 7. Peccatis odio
verissimè habitis, sensibus cohibitis, affecti-
bus domitis, virtutes universas sectare, &
ad intimam cum Deo familiaritatem, &
charitatis unionem aspira. Hac facta
vives; maximòque fructu ac gustu Sacra-
mentum indies frequentabis.

APPEN-